

ДѢЛО

Выходить во Львѣвъ шо Вторника, Четверга и Суботы (крѣмъ рускихъ святъ) о 5-ой год. поп. Литер. додатокъ „Библиотека найнам. повѣстей“ выходить по 2 печат. аркушѣ каждого 15-го и послѣдняго дня каждого мѣсяца. Редакция „Администрація“ подѣ Ч. 44 улицы Галицка. Рукописи звертаются лишь на попередне застереженне. Объявленія принимаются по цѣнѣ 6 кр. отъ одной строчки печатной, въ рубр. „Надослане“ по 20 кр. а. в. Рекламы неопечатаны вѣднѣ отъ порта.

Предплату къ иностраннѣ принимають: J. W. Neumann & Vogler, Wallfischgasse 10; M. Dukes, Riemergasse 13; G. L. Daube & Co., Singerstrasse 11 a; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Neumann & Vogler, E. L. Daube & Co. Въ Парижѣ Agence Havas. Въ Россіи Редакция „Кіевской Старинѣ“ въ Кіевѣ, почтовый урядъ и „Газетное Бюро“ В. Ф. Зама въ Одессѣ Дерibasовская ул., д. Рада 9.

Предплату на „Дѣло“ для Австріи: для Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 12 ар. на цѣлый рокъ . . . 12 рубл.
 на пѣвъ року . . . 6 ар. на пѣвъ року . . . 6 рубл.
 на четверть року . . . 3 ар. на четверть року . . . 3 рубл.
 съ дод. „Библиотека“: съ дод. „Библиотека“:
 на цѣлый рокъ . . . 16 ар. на цѣлый рокъ . . . 16 рубл.
 на пѣвъ року . . . 8 ар. на пѣвъ року . . . 8 рубл.
 на четверть року . . . 4 ар. на четверть року . . . 4 рубл.
 на самѣ додатокъ: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 5 ар. на цѣлый рокъ . . . 5 рубл.
 на пѣвъ року . . . 2-50 ар. на пѣвъ року . . . 2-50 р.
 Для Закарпатск. окрѣтъ Россіи:
 на цѣлый рокъ . . . 15 ар.
 на пѣвъ року . . . 7-50 ар.
 на четверть року . . . 3-75 ар.
 съ дод. „Библиотека“: на самѣ додатокъ:
 на цѣлый рокъ . . . 19 ар. на цѣлый рокъ . . . 6 ар.
 Поодинокое число коштуе 12 кр. а. в.

Мы дожили нечуваныхъ рѣчей

въ нашей автономіи! Бачили мы вже въ нѣй всяку всячину, але то, про шо теперь хочемо звѣстити нашимъ читателямъ, то щось зовсѣмъ а зовсѣмъ оригинального. Оно певно докажь того, шо мы Русины — якъ намъ кажуть — не маємо права жалуватися на нашу краеву автономію та не довертати їй, бо прецьвѣ ще й не дуже давно польскій газеты, — полевизуючи съ „Дѣломъ“, котре на „соцѣчку“ нашей автономіи добачило акѣсь плямы, — съ святымъ обуреньемъ переконували насъ, шо галицка автономія помагале плекати и розвивати языкъ рускій... Побачмо мы, пѣвтрій Томы, въ якій способъ ведесе тая автономична помѣчь розвоєви руского языка.

Рада громады Пронятыца, въ повѣть тернопольскій, ухвалила на одинокъ зъ своихъ засѣданъ, на подставѣ §. 49 закона громадского зъ 12 сернія 1866 р., шобы громада уживала въ своихъ дѣловодствѣ и въ переписцѣ съ властями языка руского, бо то громада члсто руска а пѣсля арт. XIX законѣвъ основныхъ языкъ рускій есть рѣвноуправлений съ кождымъ инымъ языкомъ въ державѣ. Ухвала тая дуже не сподобалась тернопольскому Выдѣлову повѣтовому и ѡнь дня 3 марта с. р. приславъ зверхности громадской въ Пронятыцѣ до ч. 394 урядове письмо, въ котрѣмъ сказано:

„Wydział pow. poucza Zwierzchność gminną, że językiem urzędowym w służbie wewnętrznej jakoteż w korespondencji z urzędami i władzami, wskutek wydanego na podstawie najw. postanowienia dekretu ministerstwa spraw wewnętrznych z d. 4. czerwca 1869 L. 2354 Dz. u. kr. Nr. 24, język polski, a zatem Rada gminna nie jest uprawniona wobec obowiązujących ustaw powziąć uchwałę wręcz przeciwną.

Na podstawie §. 55 ust. gm. Naczelnik gminy był obowiązany uchwalić tę wstrzymaniać i udać się do politycznej władzy powiatowej o rozstrzygnięcie. Poleca się zatem naczelnikowi gminy, aby pod grzywną 10 złr. w myśl powołanego dekretu napowrót wprowadził język polski jako urzędowy, gdyż w razie przeciwnym przy dalszym uporze Naczelnika gminy i Rady gminnej Wydział powiatowy uda się do c. k. Starostwa, aby w spólnem porozumieniu zapobiedz systematycznie prowadzonemu podburzaniu gminy przeciw istniejącym ustawom i władzom przelozonym.

Z Wydziału pow. w Tarnopolu d. 3 marca 1886. — Max m. p.

Супротивъ того письма Рада громадска въ Пронятыцѣ внесла ѡткликъ до Выдѣлу краєвого, але Выдѣлъ краєвий ѡткнувъ ѡткликъ зъ причинъ формальныхъ, бо бувъ внесеный по уявлѣвъ выначеного речнища. Яко референтъ подписанный сов. Бережницкій. Такъ отже Выдѣлъ краєвий не рѣшивъ справы шо до meritum и теперь можемо бути свидками, якъ противъ начальника руской громады за „podburzanie“ т. е. уживанье руского языка, Выдѣлъ повѣтвый буде взывати до помочи — кого? — ц. к. староство! Чи не красно стоять дѣла нашей автономіи?! Але се було-бы ще пѣвъ бѣды-лиха, коли-бъ Выдѣлъ повѣтвый бодай мавъ право покликуватися на министерске розпоряджење зъ 5 червня 1868 р. ч. 2354! И не ѡтъ нынѣ прецьвѣ многи громады уживають для своего дѣловодства и въ перепискахъ съ урядами лише руского языка, а наконецъ недавно навѣтъ Рада повѣтова въ Турцѣ — якъ то мы читали въ польскихъ дневникахъ — мала рѣшити прияти оба краєвий языка, рускій и польскій, за урядовой... Якъ же тѣ факты погодити съ наведеннымъ письмомъ Выдѣлу пов. въ Тернополи?!

Въ виду того мы мусимо звернутися до члена Выдѣлу краєвого Русина сов. Бережницкого, шобы ѡнь сю многоважну для Русинѣвъ справу представивъ на Радѣ Выдѣлу краєвого. Було-бы пожадане, шобы Выдѣлъ краєвий розѡсланьемъ ѡтповѣдного окружника до Выдѣловъ повѣтвыхъ запобѣгъ кривдженю руского языка въ такой способъ, якъ се чинить тернопольскій Выдѣлъ повѣтвый, шо уживанье руского языка уважае навѣтъ ажъ „podburzaniem“...

Рѣвно-жъ звертаємось до представителя найвысшой правительственной власти въ краю, до С. Експ. п. намѣстника, съ просьбою, шобы зволнивъ взглянути въ справу нашихъ читателей. Подаємо самѣ нагѣ факты, бо характеристику ихъ ц. к. прокураторія намъ оногды сконфискувала.

Нашимъ читателямъ звѣстна исторія закау ѡткрыта читальня въ Березовици малѡй зъ интерпеляціи пос. о. Свѣчинского на ѡстатній сесіи Сейму. Ц. к. староста въ Збаражѣ зовсѣмъ безъ причины заборонивъ читальни ѡткрытисъ и уконституоватисъ, мимо того, шо ц. к. намѣстництво статуть читальни

потвердило. П. намѣстникъ въ ѡтповѣди пос. Свѣчинскому зложивъ приреченье, шо ц. к. намѣстництво на будуще буде стояти на сторожи законѣвъ. Ѳтъ того однакъ часу зайшли новѣ факты, дуже яскравѣ.

Якъ звѣстно, ц. к. староство мин. року передъ выборами розвазало руску мѣщанську читальню въ Калуши въ той хвилѣ, якъ пос. Романчукъ стававъ яко кандидатъ на посла до рады державной. Члены читальни внесли протестъ до ц. к. намѣстництва. Майже рокъ залагавъ той протестъ, ажъ по основномъ порушено тои справы въ „Дѣлѣ“, наконецъ прийшла ѡтповѣдь, розумѣясь, неприхильна. Рускій мѣщане постановили не гаятисъ дальшими рекурсами а завязати нову читальню и подати статуть. Намѣстництво заказало заснованье читальни въ причинѣ, шо мѣжь основателями суть и члены давной, розвазанон читальни. Заказъ сей есть безосновный, бо вже разъ Трибуналъ державный у Вѣднѣ дня 24 жовтня 1873 р., ч. 104 орѣкъ: „Обставина, шо основатель ново-завязуючогося товариства суть членами розвазанон властею товариства, не есть нѣякою законопѡбѣдставою до заборонени имъ основати нове товариство“. Чи ц. к. намѣстництво не знало о томъ рѣшено Трибуналу державного?

Дальше звѣстна такожъ нашимъ читателямъ справа забороны основана читальни въ Соколовѣ, пов. бучацкого. 8 тиждѣвъ ѡтъ часу подана статута не було забороны, отже знакъ, шо основанье товариства дозволено, бо законъ о товариствахъ зъ 1867 р. въ II. уст. §. 6 выразно постановляе: „Заборона мусить наступити въ протягу часу 4 тиждѣвъ по дорученю донесени, письменно и съ поданьемъ причинъ“, а §. 7 каже, шо коли такой забороны нема, то по уявлѣвъ 4 тиждѣвъ „товариство може розпочати свою дѣяльність“. Тымчасовъ въ Соколовѣ 8 тиждѣвъ не було звѣстно про нѣяку заборону и ажъ коли дня 7 л. марта зѡбралисъ громадине и зѣѣхались гостѣ ѡткрыти читальню, жандармъ приносить письмо ѡтъ п. старосты зъ Бучача датоване 5 л. марта, а звѣщаюче о заборонѣ ц. к. намѣстництва зъ 8 л. лютого! Якъ все то погодити съ §§. 6 и 7 закона зъ 15 надолоста 1867 р.? Хто тутъ виненъ? На всякій способъ не основатель читальни! А чому-жъ они покривдженъ на правѣ консти-

туційномъ? Ба, цѣкави тутъ ще и „причины“ забороны читальни, о котрыхъ говорить §. 6. „Sprawdzonem zostało, że wymienieni w podaniu i statucie, jakoby założyciele czytelnicy, włościanie, z wyjątkiem jednego z nich, ani czytać ani pisać nie umieją“. А въ котрѣмъ то §-ѣвъ закона сказано, шо се може бути причина забороны товариства? „Читальня“ прецьвѣ на те и засновуєся, шобы люде неписьменны училися письма и розуму!

Ще цѣкавийшій рѣчи принесла намъ оногды „Батькѡвщина“ про читальню въ Юзковичахъ, пов. золочѣвского. Тамъ громадине подали статуть до намѣстництва 29 л. сѣчня с. р. Якъ разъ минуло 4 тиждѣвъ, отже речиньць, въ котрѣмъ читальня пѣсля §. 6 зак. зъ 1867 р. могла ѡткрытисъ, коли 27 л. лютого зѣвдигъ до села комисаръ золочѣвского староства, п. Словицкій съ жандармами, кliche чотырохъ основательнѣвъ читальни, три години тягне зъ нихъ протоколъ, пробує ихъ, чи умѣють читати, выпытує, чи „ксьондзы“ ихъ не намовили заснувати читальню, и т. д. Одного же основателя, дяка, котрый подѣ часть протоколѣвъ не бувъ дома, казавъ п. Словицкій приставити жандармамъ до Олеська, куда бувъ выѣхавъ на нѣчь до лат. пробоща. П дѣйствию подѣ нѣчь жандармы привели дяка до Олеська, але п. комисаръ давъ ему новѣй терминъ на завтра. А шо то припадала недѣля, то бѣднѣй дякъ по службѣ Божѣй выбрався до Олеська и тамъ ѡтъ 12 до 4 години выстоювавъ ноги на лат. пробощѣвъ, чекаючи на протоколѣ...

Се все объективно представлений факты. Подаємо ихъ до вѣдомости п. намѣстника и сподѣваємось, шо ѡнь схоче въ тую рѣчь ближе взглянути. Розвѡй читальни народныхъ лежить прецьвѣ въ интересѣ краю и державы!

Якъ то поведено у насъ „общинѣ“ дѣла?

Недавно тому, бо въ концѣ грудня мин. р., писавъ „Н. Проломъ“: „Молодо-русская фракція въ общинѣ дѣланъ, касающихся цѣвлой галицкой Руси, руководителемъ странною уякоглядностею, не обладаєтъ знаньемъ ѡтношеней и тактомъ, нужнымъ до веденія политическихъ дѣлъ... Розумѣясь, шо только стара партія обладаєтъ и знаньемъ ѡтношеней и тактомъ до веденя общинѣвъ дѣлъ.

Огожь народовѣвъ, безъ знанія ѡтношеней и такту, радѣ поучитисъ ѡтъ „старыхъ“, якъ вести общій дѣла, дотыкающѣ цѣвлой Галицкой

РУСИНЫ

пѡдѣ взглядомъ этнографичнымъ, языковымъ, историчнымъ и литературнымъ.

Перекладъ статіи д-ра Ом. Огоновского.

(Далше.)

Щобы народну справу супротивъ единичного змагання русофилѣвъ хоронити, заснували молодорусины 1868 р. литературне товариство „Проевѣта“ у Львѣвъ. Треба жъ було перевести тяжку борбу съ заступниками русофилѣвской партіи, шобы народну литературу охоронити ѡтъ грозячого упадку. Нѣвкѣ ѡдозрѣваня и обиды не змогли невтомне народне сторонництво ѡтвернути ѡтъ его предряднятя. Борба була именованя длятого небезпечною, шо на чолѣ русофилѣвской партіи стоявъ даровитый и популярный Иванъ Наумовичъ. Однакъжъ молодорусокому сторонництву або т. зв. украинѡфилѣвъ удалося ѡтъ часу заснованя политичной часописи „Дѣло“ (1880) змѣстити значне число прихильниковъ въ краю. Великодушный и уталантованный редакторъ тои часописи Володимиръ Барвѣнскій, бувъ душею змагання молодоруского сторонництва та зтеднаня собѣ не только въ Галичинѣ але навѣтъ въ Россіи добре заслужене признание за своєю розумну политичну тактику. Его чередчасна смерть (3 лютого 1883) завдала вправдѣ его одномышленникамъ ненадолужну втрату, але позвокала въ цѣломъ краю загальне узнање для идей намѣрепрезентованыхъ.

Почавши ѡтъ 1860 р. выступило не мало число писателѣвъ, котрѣ у великихъ галузяхъ науки и въ белетристичній литературѣ богато зробили. Василь Ильяничій (род. 1823) завивъ многосторонну литературну дѣяльність; именованя печатавъ гарий спѡвѣданя и популярной дѣла историчной. Ѳвъ заслуживося яко проводникъ комисіи для укладаня рускихъ учебникаѡвъ, причѣмъ треба згадати, шо Юліанъ Романчукъ, професоръ гимназійальный, яко членъ тои комисіи, дуже хоєвенну бравъ въ нѣй участь. — Исидоръ Шараневичъ и Антоній Петрушевичъ вызначаються студіями жерель историчныхъ и написали богато цѣбныхъ творѡвъ зъ рѡднои исторіи. Але коля проф. Шараневичъ свои творы выдає въ рускѡмъ*), полѡкомъ и йѣмецкѡмъ языкѣ, то учений крыл. Петрушевичъ уживає зрусѡязыкованого литературного языка, приступного въ Галичинѣ только ученимъ. Ѳттакъ же суть писателѣ популярныхъ историчныхъ розправъ, якъ н. пр. проф. Олександръ Барвѣнскій и д-ръ Юліанъ Целевичъ. — Иванъ Верхратскій и Михайлъ Полянскій писали цѣбны творы на поли природозавѣства. Верхратскій кромѣ того есть поетовъ и добрымъ знаткомъ руского языка. Однакъжъ далеко больше поетичного полету заявляе Корнило Устияновичъ, котрого еничай и драматичный по-

мы знайшли майже воюды признание. — До розвою руской литературы въ Галичинѣ причляився дуже богато Омелянъ Партициій (род. 1840), яко выдаєць кѡлькохъ литературныхъ часописей. Знаменитою есть его часопись „Зоря“, въ котрѣй деякѣ таланты печатають свои похвальны починки. Мѣжь иншими треба тутъ памятати на Наталю Вахнянина, котрый завивося даровитымъ повѣстелистелемъ. Такожъ не можна тутъ мовчки оминати литературныхъ выданъ Ивана Франка. Ѳвъ есть прихильникомъ реалистичного напрямю въ теперѣшній белетристичній литературѣ и написавъ кѡлька спѡвѣданъ съ природною вѣрностею. — И національно политичный та экономичный справы розбирано послѣдними часами въ Галичинѣ основно и обѣщувано ѡтповѣдными дѣлами. Особливо выначаються въ томъ взглядѣ Стефанъ Качала, Данило Тялякевичъ и Володимиръ Нарѡцкій своими студіями и розправами.

Ѳтъ 1830 тыхъ рокѡвъ почали въ Галичинѣ появлятисъ и рускѣ грамматики. Сюды належать творы: Юсефа Левницкого (Перемышль 1834 и 1848), Ивана Вагилевича (Львѡвъ 1845), Юсефа Долянского (Перемышль 1846), Якова Головацкого (Львѡвъ 1849), Михайла Осадцѣ (Львѡвъ 1862 и 1864 а третє выданье 1876 за старавльемъ Онуферіи Ленского и Игнатія Опішкевича), Павлина Дачана (Львѡвъ 1865), Омеляна Партицикого (Львѡвъ 1871, 1880, 1883), и ин. Окрѡмъ того Партициій выдавъ (1867) йѣмецко рускій Словарь, коли тымчасовъ Евгений Желехѡвскій (ум. 1885) съ великою цѣльностею выдає выцу-

сками у Львѡвъ руско-йѣмецкій Словарь.

Многосторонну литературну дѣяльність розвивають д-ръ Омелянъ Огоновскій (род. 1833), професоръ руского языка и литературы на университетѣ Львѡвѡкѡмъ и авторъ*) сєи статіи. Своєю литературну дѣяльність розпочавъ ѡвъ белетристичною (стихомъ и прозою) а хотѣй и до нынѣ не закывъвъ того поля, чога овѣдкомъ популярный середѣ Русинѣвъ его творы драматичной, „Федько Острожскій“ и „Гальшка“, то все таки пѡнѣйше звернувося больше на поле науки. Ѳвъ р. 1871 сєи високоучений мужъ заснувавъ науковыми працями своими Русь, и нема часописи съ напрямомъ строго-литературнымъ, де-бы не помѣщалося его цѣбны розправы и критичны розборы литературныхъ творѡвъ рускихъ. Зъ-помѣжь его творѡвъ бѡльшого объема и змѣсту вызначаються особаьно: „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ (1880): „Слово о цѣлку Игоревѣ“ (текотъ съ перекладомъ и поясненями) 1876); „Христоматія староруска“ (1881). Теперь занятый редакцією основной „Руской Граматики“, „Исторіи литературы руской“ и др. Д-ръ Огоновскій не позабувъ такожъ и на „мѣснихъ братѡвъ“. Мѣжь выданными тов. „Проевѣта“ выначаються его „Житье Тараса Шевченка“, „Ѳповѣданье про житье св. Бориса и Глѣба“ и др. И въ загалѣ дѣяльність его для „Проевѣты“ такъ велика, шо члены товариства зъ вѣдчности по

*) Последню свою працю (въ „Литер. Сборнику“ Матицѣ за р. 1885) проф. Шараневичъ написавъ уже въ трудной до зрозумѣня мѣщанщій русофилѣвъ. — Прим. Ред.

*) Дотычно д-ра Омеляна Огоновского поповнивъ оригиналъ перекладчыкъ сєи статіи.

Характеристичним єсть, що рух оцілний проявився вже і в войску бельгійськ. В Литву арештовано по сій причині одного підполковника і троє рядових. Офіційні телеграми промовчють о сьмі факті і доносять лише, що арештовано їх за неуборданістю. В Брюсселі окупили були робітники дня 25 о. м. митинг. Поліція і жандармерія була вже на все приготівана. Коли товша робітників почала чимсь раз грізнійшій прибирати розійри, вмішався поліція, но натрапила на опір зб сторони робітників і мустила ужити зброю. Того ж вечера арештовано п'ять осіб; мала громада робітників, котра пустилася була перед королевскою палату, мустила перед поліцією уступати. Королевська родина перебуває тепер на замку Лакенз і звичайно буває вечерами в театр; того дня король не важився йти до театру. Говорять, що межі робітниками бельгійськими нахотілося соціалістичній провідир з Німеччини.

Болгарія. Непорозуміння межі Болгарією а Росією збільшася з кожним днем. Російська преса виступає з кожним днем острійше противь ки. Александра і домагаєся его дегронування, а болгарська преса народна, котра нині має найбільшій вплив в цілій Болгарії, стараєся знову доказувати, що Росія не бажає зовсім незалежності Болгарії а хотіла бы лишь край ої зробити своєю провінцією а Болгарь зросійшити. Справа угоди болгарско турецкої досі не залагоджена. Предложење Італії в сій справі откинула держава європейскій длятого, що Росія не хотіла на него згодитися. Агентія Гаваса доносить, що ки. Александер буде домагати ся унії без означена речинця і такого залагоджена порозуміння, котре дадо-бы поруку ділана без назначеного речинця. Бюро Райтера доносить знову, що держава європейскій, в виду неприятия внесена Італії в її переконаню, що Росія не зміняєт свого становища, приказали оновим представителям в Софії повідомити князя болгарского, що будуть піддержувати лишь першій проект Порты, після котрого ки. Александер має бути лишь на 5 літ іменованій ген.-губернаторомь Воходной Румелії. Дальшою прецію держави не будуть робити, а приступлять лишь просто до підписана протоколу конференції і приймуть до відомости протест ки. болгарского, наколи онь не отступить оть своихъ жадань. — „N. fr. Presse“ доносить, що в Софії заносится на якую катастрофу; такою бодай переконана оуть в Петербурзі і думають, що Болгаре хотять оголосити край своїй королевствомь. Гадка оя находить велулу симпатію в Росії, однакж, як тамь думають, не дадо-бы перевести без помочи Росії, а се не може доти наступити, доки в Болгарії панує ки. Александер. В міродійних сферах оуть того переконаня, що надійшла вже пора, чтобы Росія зробила порядок в Болгарії.

НОВИНКИ.

— Послѣднє число „Дѣла“ з вѣдѣрок о. т. сконфіскувала ц. к. прокураторія держ. за вступну статью п. заг. „Перешкоди розвоює Руоніюв“ і допис з Борщівского про мальверзації при асентурникахъ. Выдаемо нині чч. 31 и 32 в збільшеніюмь об'ємѣ.

— Рускій народній театр буде в Дрогобычѣ ще лишь до 4 л. цѣтня, а оттакъ прибуде до Долинѣ. В Дрогобычѣ будуть ще дані предствавлєня: в Четверг о. т. „Зеленый Остров“, комична опера в 4 актахъ; в суботу „Буря“, образъ зъ жита російского мѣщанства, на беніфисъ п-ѣ Биберовичевой; в недѣлю „Новый Дворникъ“, народна оперетка Данила Млаки. В Долинѣ 6 л. цѣтня буде перше предствавленє. Всѣхъ предствавленє будє тамъ лишь 6, а грань будуть кожного дня, выявляши пятницю. Маємо надїю, що наш П. Т. Земляки зъ Долинского и Болеховского (до Болехова театр не заготовитъ) охотять навѣщувати наш театр, котрий вже 5 років не бувъ в Долинѣ, и будуть такожъ заохочувати селян до участи в предствавленяхъ.

— Музикально декламаторскій вечерок в товариствѣ „Зоря“. Житє товариство в рускѣмь товариствѣ реміоніюмь „Зоря“ розвивася чимъ разъ краше, чого доказомъ бувъ послѣдній вечерокъ музикально-декламаторскій, утросний минулою недѣлю в комнатахъ товариства при улиці краківскій. Гостей збралося багато старшихъ и молодшихъ, а що найважнійше, що на вечерку явилася такожъ и цілій родини; красній полъ бувъ численно заступлений. Збравшихся гостей повитавъ заступникъ головы п. Вірецькій завмываючи при сій случайности молодшихъ товаришівъ до праці и науки. Оттакъ озвучувавъ отчизну п. Врецькому о выхованю, а дальше пошла декламация, музыка и оубы. Декламация выголосила пп. Стецьковъ и Павляшакъ, а сольо теноромъ зъ оперы „Марта“ отощивавъ членъ товариства п. Липинскій при супроводѣ фюгармоніи. Особливо подобалася гра на цитрі п. К., в сали стало тихенько а нійній аномдія миленького потиурн зъ народнихъ мелодій пронимала кожного до живого. Не менше подобалось хоры и сольо п. Липинского якъ такожъ и сольо на скрипці п. В. Вечерокъ закончився товариською забавою.

— Роквини Шевченка в Петербурзі. Звѣтний ветеранъ украинской литературы Данило Мордовецъ прихазь до „Зорѣ“ озвучуючій лютъ: „Учора л. 25 лютого, украинська громада в Петербурзі правила 25-тї роковини смерти великого кобзаря України та вкупѣ и Галичини — безсмертного Тараса Шевченка. О 1-ой годній отпривлена була в Казавському соборѣ панахи-

да зъ возгласеніємъ великому Тарасію вѣчнои памяти — памяти, котра певно буде вѣчна, и вѣчно жити-ме, якъ такожъ вѣчно жити-ме его меча, мова України, вь якій бы тяжкій доли не спочивала ея сердечна мати-вдовица. Громада збралася до церкви немала. Величественный соборный храмъ отолціл мало не до половины наполнила молоді и старі дѣти України, якъ мало не на цілу половину рускою землі розляглася потомство „Полянц“ прендобного Нестора-лѣтописца. Стоячи у храмѣ и слушаючи глубоко поетичныхъ мелодій печальныхъ лѣтописній великого Дамаскина, я мимоволь згадавъ такі-жъ роковини 1885-го року, коли саме у та днѣ олаветный другъ того, чїя роковини мы правили, безсмертний историкъ України, тежъ збарався „Вь далеку дорогу — до Харона, Черезъ Лѣту бездонную Та каламутную...“ Згадавсь менѣ, якъ тогдѣ, слушаючи оловесъ церкви Божой, що наче-бъ „тамъ нѣсть и болѣзни и въздыханія“, одна молоденька Украинка сумно промовила до мене: „Скоро, може и другі роковини що-рѣкъ справляти мемо оттугъ-жежъ...“ Оно и такъ сталося, якъ сумно гадалось. У вечерѣ-жъ вчора невеличка громада наша збралася до одного щирого земляка, щобъ закончити 25-тї роковини великого кобзаря України достойнымъ его мученического жита поминаніємъ. Ю. Ю. Цвѣтковскій и Г. С. Гашкевичъ прочитали де що зъ безсмертнихъ творівъ Тараса, якъ „печальника народного горя и народныхъ надій“. Потѣмъ помянули послѣдній 25-лѣтній культурного жита сынѣвъ України и того, що зроблено для будучности України и єя рѣднихъ мовы громадокою працею тыхъ-же сынѣвъ України.

— Будова другої мѣскої церкви у Львовѣ будє продовжитася сего лѣта. Окрѣмъ будовы обохъ разницъ будє такожъ — на оскѣлю фондъ на то поволитъ — перебудовувати головний корпусъ церкви. Такожъ задумує „Народный Дѣмъ“ будувати сего лѣта дво верхну каменіцу на мѣсці старої, котрой фронты зверней до улиці Краківскої и до другої мѣскої церкви.

— А-рѣ Щастный Сельскій будє держати в недѣлю четвертый зъ ряду отчитъ „Воздухъ а здорье“ на запрошенє товариства „Рускихъ Дѣмъ“.

— Читальня в Стрию. Дня 28 л. о. м. отбулися в Стрию загальні Зборы членѣвъ мѣщаньскої читальни, котрыхъ она числитъ надъ 120. На зборахъ озвѣдавъ рускій хоръ мѣщанскій, зложений зъ мужескихъ и женскихъ голоовѣвъ подѣ проводомъ п. Г. дуже гарно рускї пѣсни. Проф. Григоревичъ мавъ займаючи выкладъ о електриці и объяснявъ его дуже займаючи експериментами, а п. Ант. Глодинскій выголосивъ выкладъ, вь котромъ выказувавъ вады нашихъ помѣшкихъ господарствъ и пояснявъ, якъ повинна бути устроєна господарка подѣ большимъ мѣствомъ. Доходу мала читальня в 1885 роцѣ 128 зр., а бяблотека же нинѣ, по роцѣ иогнована читальни, числатъ звышъ 300 томѣвъ. Неважко читальня будє мати обширну хату, котру побудує собѣ зъ дарованого їй матеріалу изъ старої церкви на предметю Ланахъ.

— Читальня в Зборовѣ. Дня 24 л. оубыя отворено руску читальню в Зборовѣ заходомъ ц. к. нотаря Овншкевича и пароха о. Мизя. До читальни приступило 50 членѣвъ. Головою читальни выбрано о. Мизя. Читальня розвивася дуже добре, хочъ Полян и Жиды не дуже їй радї. Кандидатъ нотаріальний п. Гузаръ подає членамъ читальни, що вѣдѣрокъ и пятницѣ и недѣлѣ науку сибувъ зъ нотъ, а хоромъ управляє п. Янишевскій.

— Зъ Золочѣвщины одержуемо отъ громады жалобы на то, що п. Єловицькій, комисаръ ц. к. староства, якосъ занадто довго не выплачує имъ зложенихъ оидатъ за наемъ права ловѣвъ вь громадахъ. Що се має значати?

— Янї стрѣльба на псы роздає п. Свѣтальскій, ц. к. староста в Калушѣ? Якъ намъ пишуть зъ Калуша, ц. к. старостомъ калушке выдало розпорядженє, чтобы дня 26 л. марта були выбиті вѣсь поць вь селѣ Кропивнику зъ працывъ пѣдозрѣнія оаженины. Староство выдало се розпорядженє лише на доносєнє жандармеріи, безъ сконотатованя оимптовъ хоробы черезъ ветеринара повѣтового. Коли вѣйт Кропивника одержавъ такій наказъ, удавоь до п. старосты о порадѣ, що робити, коли нема чимъ побѣвъ отрѣляти, бо вь селѣ нема аї одной ручницѣ? Тогдѣ п. староста каже: „Чекайте, я вамъ пораду!“ — и выдає зъ староства двѣ ручницѣ, котрї лежали вь староствѣ Богъ знає коли се сконфіскованї. Пришли ручницѣ до села и одну зъ нихъ дано Пилипови Якимчукови. Той, оидѣваючи, що п. староста Свѣтальскій не давъ-бы злої ручницѣ, набивъ ея и приготівил до стрѣлу. При першѣмъ выстрѣлѣ звѣджену ржѣю ручницю розбрало на кавалки а Пилипови Якимчукову урвало руку! Якимчукъ числатъ двадцять кѣлька рокѣвъ, женатый, має родину и удержуєся зъ праці рукъ. Хто-жъ тецерь — пытаємося п. Свѣтальского — будє правдывати на его родину и кормити его дробній дѣти? Тутъ насуваєся ще пытанє, чи дотычній власти не мають нїшого способу постугуваня вь подобныхъ случаяхъ? чи не лучше було-бы замовити гилья, котрый бы оправился отъ псами? На всякій способъ цѣнава рѣчь, хто бѣдному окарлѣлому вынагородитъ отрачену руку, хто заплатитъ кошты курація? — чи може громада Кропивникъ? Сей случай повиненъ оинювати ц. к. намѣстничество заобѣгчи подобнымъ нещастиямъ на будуче! — Б.

— Зъ-надъ Збруча пишуть намъ: Вь поча на 13 л. марта о. р. вь Залѣю вь добрахъ гр. Баворовского вь пов. борщѣвскѣмь гаевый Квасицькій отъ другимъ олугою дѣвронимъ стрѣтила вь лѣвѣ 5 оелянъ, котрѣ вже 5 штукъ добрыхъ

грабѣвъ выносили. Гаевый до нихъ, а они почали утѣкати. Тогдѣ гаевый выстрѣливъ на 94 кроки и однимъ шротомъ влучивъ зъ заду вь голову паробка изъ Залѣю, Григ. Колодрубского, и той на мѣсці упавъ трупомъ. Другій утѣкаючи, хочъ бувъ такожъ влученый, вышовъ цѣло, бо шротъ загрусъ вь одежи. Зъ другою зѣбовъ стороны 5 лѣсовыхъ злодѣѣвъ напала були лѣсовичого Стронера, котрый безъ стрѣльбы обѣзидивъ лѣвъ около 10 год. вь ночи, и були-бъ его довжезными друками убили, коли-бъ не бы-отра конина, що его умчала.

— Нещаслива пригода. Вь Букѣвску, вь ояноцкѣмь повітѣ, патрулюючи жандармъ Цѣхѣцкій отрѣтивъ д. 26 л. лютого вь помешканю бурмистра Пинтера, котре єсть зарозомъ шинкомъ, Станислава Хруща, звѣтного вь цѣлѣй окрестности заваядику, котрый при кѣлькихъ людяхъ зачавъ насмѣватися зъ жандарма. Сей заявивъ Хрущови, що его арештує, але той добувъ зъ холявы рѣзничій пѣжъ, кинувоь на жандарма и ажъ тогды, коли одержавъ отъ него три удары шаблею вь руку и голову, закликавъ: „Тецерь побѣдемо до суду!“ Но оскоро лишь выйшли на рынокъ, упавъ Хрущъ и закончивъ житє на мѣсці. Ведєся судово-карне слѣдство.

— Зъ-подѣ Кривча надъ Збручомъ пишуть намъ: Черезъ Кривчє провадила недавно ц. к. жандармерія окарбового стражника. Подчасъ „олужбы“ зайшовъ „принадкомъ“ до двора, отчинивъ дверѣ витрихомъ, забравъ деякі рѣчи и удавоь вь дальшу службу, а й не догадувавоь бѣдолаха, що онъ „тамъ замкнувъ своего пса. По псѣ познали пана.

— Зъ Желѣця, зъ пов. жовнівского, жалуются намъ громадяне, що тамошний начальникъ, Дамьян Яцура, не хотѣвъ на дороговказѣхъ умістити написѣвъ рускихъ, навѣть побѣвъ польскихъ, бо, казавъ, ц. к. староство не позволяє... Громадянамъ же здаєся, що то ихъ начальникъ Яцура „микитить“ щось на овою руку, бо по другихъ громадахъ ставляють и рускї написи...

— На шляху зѣльницѣ Стрий-Мунячѣ курсуютъ вже побѣды товаровъ до Сколього. Отъ першого мая будє вже може отвореный рухъ побѣдѣвъ особовыхъ. Линія отъ Сколього до угорской граници будє вже сего лѣта укѣнчена. Головий тунель по галицкѣй сторонѣ єсть вже пробитый а по сторонѣ угорскѣй єсть ще лишь 100 метрѣвъ не пробитыхъ.

— Зъ Богородчанъ доносятъ, що до Рады повѣтвовой будуть ще розписанї доповняючи выборы 3 членѣвъ зъ оельской куриі, бо о. Витошанскій переносится зъ того повѣта до Радца подѣ Станиславомъ, а два выбранї члены, яко громадскї писарѣ, не можуть вь Радѣ засѣдати.

— Вь Яворѣвъ ведєся вже отъ довшого часу оубрѣ межі краєвою Радюю школьною, а межі репрезентациєю мѣста, котрѣй накинєно обовязокъ покрити недоборы зъ истнувавшей тамъ выдѣловой школы. Школу засновано противъ воли мѣста, будѣ ледви 5 класъ замѣсть 8, а нарештѣ по розвязаню школы кажутъ мѣсточи покрити довги.

— Депутация выслана вѣчемъ рѣльничимъ, зложена зъ дѣдча Зигм. Дембовского, селянина зъ подѣ Кракова Оржеховского и селянина зъ подѣ Тернополья Кубова, ки. Сапѣя и п. Гомоляча мала вь понедѣлокъ у С. В. цѣсаря послуханє. На бесѣду выголосену п. Дембовскимъ отвоѣвѣвъ ласкаво цѣсарь, що онъ знає тецерьше положєнє стану рѣльничого, що оно вь Галичинѣ о много прикрѣйше, якъ вь иншѣмъ якѣмъ краю, тымъ большє, що тутъ до загальнои обды прилучаются те що рѣчній повєна. Цѣсарь запєнявъ депутацию, що онъ самъ дбає про тї справы и що все поручивъ овому правительству, щобъ оно выслѣдало причины лиха и зарадило. Дальше заявивъ цѣсарь, що тецерьшна депутация тымъ большє переконує его о лахѣмъ положеню рѣльничѣвъ и що онъ поручитъ овому правительству другій разъ, чтобы оно якъ найскорше тї справы вь интересѣ рѣльничѣвъ полагило.

— Ремунарацію катихитамъ за науку религїи вы платила стрыйска рада школьна окружна вь Журавнѣ 26 зр. и Жидачевѣ 32 зр. а теребовельска рада школьна вь Теребовлѣ 40 зр.

— Галицькї рѣки, котрыми крыга и оиденный оубѣгъ оидывали досытъ правильно черезъ кѣлька послѣднихъ днѣвъ, розгулялися на добре. Вь рѣкахъ воходной Галичины воды оидывають мѣжѣ ихъ високого стану (вь Галичи 2-40 метр.) безъ вѣянокъ до тецерь шкоды. Але вь заходной Галичинѣ уже кѣлька селъ ушало жертвою катастрофы. Станъ воды на Вислоку бувъ вчєра 4-30 м. надъ зеро, вода залила пивницѣ и сугерены на деякихъ уляцяхъ, а меншї рѣчки поробили величезній школы на поляхъ озимыхъ. Дня 29 марта ошнцлася крыга на Вислѣ подѣ Радомышлємъ такъ, що вода перервала охоронній валы на Вислѣ и почала гуляти на широкой рѣвннѣй заливши цѣлокомъ 4 села.

— Конкурсы Краєва Рада школьна оголосує конкурсы на посаду учителя исторїи и географїи вь Стрийскѣй гимназїи отъ речивцємъ до 10 л. цѣтня и на посаду управителя вѣбрѣцовой школы при учительскѣй семинаріи вь Тернополѣ отъ платнею 800 зр. и кванковенїями по 100 зр., отъ речивцємъ до кѣнца цѣтня.

— Рухъ зѣльничій межі Равою рускою а Угновомъ задержиний на довшїй часъ черезъ ушкодженє моста зѣльницѣ межі Угновомъ а Зелєною.

— Почусанї ожанєнимъ воюкомъ о-лєне зъ Сомленской губерніи, о котрыхъ мы доносили, що побѣжали до Паржа до Пастера оуть ще у него на курація, але на однѣмъ зъ нихъ вытупають вже звѣткины пароконаму, мимо того, що Пастеръ ихъ пыльно лѣчитъ. Межѣ тыми селянами знахо-

дитоь такожъ и ихъ овященїкъ, котрыи вь вѣвкѣ бувъ покусованъ. Фотографїя того овященїка, котрый охопивъ ожаженого воька за горло и шею его, розкуповують вь Парижѣ, а вѣвкѣ цѣлѣвѣйшїй Парижанє прихотѣвъ до тута Пастера, щобъ его лично побѣзати. Зъ мѣжѣ покусованыхъ селянъ оидѣвъ оубѣвъ передъ омертєю не могъ нѣчого уже выжыти хотѣй жагда була у него дуже оубѣвъ секція знайдєно вь его тѣлѣ цѣлѣй воьвѣвъ а лице его було зовсімъ пошарпанє.

— П. Евгений Олесницькій звѣщає вохѣвъ тѣмъ Землякѣвъ, котрї за его посередничествомъ выжили сали або хотять выписати плєотрѣванє ошнцлєвъ Шевченковыхъ „Гайдамаковъ“, що вь Петербурзі продаютъ такожъ и оправленї вже ооздѣвъ мѣрники сего выдана, и що справа ошнцлєвъ рублѣ або на нашѣ грошѣ 3 зр. 70 коп.

— Дѣя тов. „Свѣчъ“ у Вѣднѣ зложили на вечерницѣ вь память Т. Шевченка вь ошнцлєвъ оо. И. Озаркевичъ 3 зр., Мандачевскій 3 зр., Сѣнгалевичъ 2 зр. и п. Охримовичъ 3 зр. цѣлы товариства зложили такожъ: п. Яковъ Бергъ 1 зр. и п. Ганна Гоморакъ 1 зр. щедрї дѣтки окладає Выдѣлѣ товариства люду по дяку. — Д-ръ Романъ Ярославскій товариства.

— По причинѣ отнятя „Дѣловъ“ дѣбиту до зложили дѣтки: Ви. пана Олена Бачинская Стрыи 2 зр.; п. В. Левицькій, кандидатъ рѣльничїи вь Болеховѣ, 10 зр.; — за котрї давничство „Дѣла“ окладає прилюдно сего подяку.

— Именованя. Суперъ-интендантомъ хлѣбѣвъ євангелицкою суперъ-интендантурѣ именованъ Густавъ Ципсєрь, сєніоръ вь Гензельдорфѣ. Рада школьна именовала М. І. Забаржевскій чительку вь Делятинѣ, молодшою поштанъ учителькою вь Надлябѣри.

— Нова руска церковь будє сего лѣта будувана вь селѣ Грабѣвцѣ коло Тернополя. Першїмъ властитєль того села Созанскій признаєся гатомъ на будову церкви 15.000 зр.

— Ц. к. Дирєция почтъ и телеграфѣвъ у Львовѣ вѣдомила интересованыхъ подѣ д. 22 марта до ч. 752д, що „поручила ц. к. урядомъ ошнцлєму вь Перемышлѣ подѣ д. 6 лютого о. р. (кѣ) завѣзвати продавцѣвъ значкѣвъ почтовыхъ вь перемышлѣ, чтобы тримали на окладѣ достаточное зачасъ друковѣвъ почтовыхъ вь рускѣмъ ошнцлєму подѣ загроженємъ утраты удѣлового позволеня на продажъ значкѣвъ почтовыхъ. А ли бѣ мимо того зарядженя заходила побѣдѣ новаи жалобы, то належитъ отнесити сѣмъ просто до заряду тамошного уряду почтъ. Звертаємъ отже увагу вохѣвъ Руоніюв вь перемышлѣ и окрестности, чтобы воюды жалобныхъ почтовыхъ друковѣвъ, а коли бѣ не отрѣилихъ, чтобы удалися отъ жалобѣ до Заряду уряду почтового вь Перемышлѣ.

— Подяка. Читальня вь Демичѣ, пов. скольского, окладає сѣмъ Ви. товариства „Дѣла“ и им. Качковского а такожъ п. Мах. Мисови прилюдно подяку за дары вь книжкѣ оланї для нашего товариства. — Демичѣ д. 1 марта 1886. Т. Павлушевичъ.

— Запомогі меліораций. Выдѣлѣ красній ливъ на обезпечєнє береговъ Бережанскѣмь селѣ Угрынѣвъ середній коло Казуць, 30 а громадѣ и двѣрѣкому обшарови вь Залѣчѣ кожъ на обезпечєнє береговъ Черемоша 100 безповоротной запомогі.

— Новый почтовый урядъ будє отвореный д. 1 цѣтня вь Опѣрци, стрыйского повіта, сєя почты будуть належати села: Лавовѣ, навка, Блѣнковатє, Волосянка, Халшовѣ, порецъ.

— „Грады и градобитя вь Галичинѣ отъ 1884 р.“ Подѣ такимъ заголовкомъ ошнцлємъ д-ръ Вербицькій працю обѣймаючу 26 страницъ. Вь розвѣдцѣ сїи знаходимо дѣлѣ а дѣлѣ меншї табелѣ, де подана докладно оскѣлько се було можна — статистика ошнцлєму вь вохѣвъ повѣтахъ отъ 1867—1884 р. Памѣтничныхъ датъ, за той часъ найбільше битѣ было вь мѣсці лани а вже о ошнцлємъ менше вь сєрпни. Бували оидѣвъ ошнцлємъ битя вь цѣтня а навѣтъ вь вереснѣ. Наибольшѣ шкоды нарѣвѣвъ градъ вь 1872 р., бо тогдѣ было ажъ 52 днѣвъ градовыхъ. Наибольшѣ частѣйше шкоды робитъ градъ вь повѣтѣ польскѣмь, трошка же менше, але все тѣмъ богато вь пов. бережанскѣмь, збаравскѣмь лѣчѣвскѣмь.

— Дробній вѣсти. Товариство „Рускихъ“ у Львовѣ жертвовало для Успенской церкви красній диваны, а теперъ приладує дѣлѣ „дѣлѣ“ для боковыхъ престѣловъ. — Загальны ры тов. „Русская Рада“ мають бути ошнцлємъ вь мѣсці маю. При той случайности будє поминаніє богослужєнє за ошнцлємъ бл. п. Якова Шведицького. — С. В. цѣсарь вавъ громадѣ Пакоотъ, повѣта мѣстского, доду школы 100 зр. — Польскій поєтъ вы захорувавъ тяжко. — Рада мѣста Болеховѣ ошнцлєму конкурсу на другого мѣского лѣтѣ платою 400 зр. рѣчно. — Выдѣлѣ дошнцлємъ Подгайцахъ оголосує конкурсу на посаду при шнцлєму платою 500 зр. рѣчно. Вь Ярославлѣ покусованъ ожаженный воька прѣдѣ, мѣжѣ тыми и одного воька. Воька вь правительствѣ разомъ отъ д-ромъ Цурковѣ отєра вь Парижѣ. — Министерствѣ рѣльничїи выначало 1500 зр. на премїюванє коней рѣльничїи.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Вь пропозицію на Городище ошнцлємъ цѣлокого принятъ оо.: І. Прачукъ Тецерь

Городища, П. Жегалович Іоанъ зъ Завидча, III. Лядеръ Романъ зъ Кутыщя.

На конкурсъ розписанъ ухвакою зъ дня 25 марта с. р. до ч. 1929 пар. Підбережжя дек. болохівського зъ прилуч. Таке надана цбарококого; до ч. 1964 кап. Вѣстова дек. калукокого надана цбарококого; до ч. 1713 кап. Чижижівъ дек. львівсько-загородокого, надана приватного. Речинець для всѣхъ назначений до 19 мая 1886; посада першого проповідника архикаптедрального при церкви св. Юра, речинець до 19 мая 1886.

Завѣдательство одержали: оо. Іоанъ Бирчакъ въ Подбережжя, дек. болохівського; завѣдательство пар. Завидки поручено по причинѣ слабости о. Ем. Скоробогатого о. Петру Чекалюку, отруду въ Зборѣ.

Увѣнчаний бѣгъ завѣдательства въ Выровѣ о. Іоанъ Бородіевичъ и обнявъ приватне отрудиство въ Камінець стругмаловій.

Презенту на Довгѣ, дек. стрийського, одержавъ о. Евгений Андруховичъ.

Введені оо.: Іоанъ Концевичъ яко пар. Колѣбівки дек. скалатокого; Іларій Зарачій увѣнчаний зъ Коропця а введеніи оо. завѣд. въ Розгадовѣ.

Отпустку зъ львівскои апархїи до епархїи станиславівскои одержавъ о. Лука Корвацій.

Резинацію на удѣлену презенту на Ямельницю подавъ о. Юл. Радкевичъ, кап. въ Куликівѣ.

Митр. консисторія отослала акты въ справѣ обсады пар. Григоріевъ, дек. бучацкокого, Станиславівському Ординаріатови для уложени пропозицій и предложени убѣгателствъ колаторови до презентована.

Столове удѣлило намѣстництво Зенону Ляховичу.

Ремунерацию за науку религїи одержали катихиты въ Буоку 23 ар., въ Радоховѣ 32 ар.

Отпустку зъ деп. львівскои до станиславівскои и грамоту на ое одержали оо.: Ваонїй Гайбівничій и Атаназій Левинюкїй.

Додатокъ особистий удѣлило намѣстництво зъ фонду религїиногъ въ сумѣ 100 зр. о. Іоану Здерковскому, пар. въ Коноховѣ.

Резинацію подавъ о. Алексій Наливайко, завѣдатель Голооска, изъ оего душапастырта и бѣгъ обовязку катахита при школахъ им. св. Мартина и Пирамовича.

Архїерейску грамоту похвальну и право ношеня оутанья и бѣгъ знакъ крылошаньскихъ одержали оо.: Володаръ Скоморовскій, пар. въ Остаю и Ігнатїй Галка, пар. въ Дубківцяхъ деканата скалатокого, за бѣгъ душепастырске поведенья и ревне украшуванья церквей.

Вѣсти зъ Епархїи Перемиской.

До канон. истиници завѣзванїи оо.: 1) Корнїя Лодывоїкїй на пар. Тернава выжна, дек. затварникокого; 2) Теодоръ Костанїянъ на пар. Водковнїя, дек. багнородокого; 3) Павелъ Новакъ на пар. Дворць, дек. угнѣвокого; 4) Іоаннъ Савчинъ на пар. Мхава; 5) Стеф. Сапрунтъ, на пар. Дубецко, дек. барчаньскокого; 6) Евг. Горничїй, на капел. Корытнїка, дек. нїжанькоого.

Въ пропозицію принятїи на пар. Ляшки мурованїя, дек. старосѣлокого оо.: І. Габла Андрей, П. Дашкевичъ Іоанъ, Ш. Туна Іларїй. 4. Вас. Гомошкїй, 5. Ант. Венгріновичъ. На парохїю Мокротынъ, дек. жовківскоого оо.: І. Сяночкїй Левъ, П. Будымовскїй Іоанъ, Ш. Отто Іоанъ, 4. Кравачъ Викторъ, 5. Калимонъ Мих., 6. Грушкевичъ Корнїй, 7. Зубричкїй Алекс., 8. Годованскїй Петро.

Мѣсто-деканомъ для деканата самборскоого именованїи о. Левъ Козаневичъ, парохъ въ Мистковичахъ.

Отпустку до епархїи станиславівскои получилъ о. Матковскїй Северїянъ, провизор. П. проповідникъ при престольнїй церкви въ Перемисли.

ПОСМЕРТНІЙ ВѢСТИ.

† О. Левъ Соносовскїй, овітчаньскїй консисторїальнїй и парохъ въ Маколаевѣ, упокоився дня 27 с. м. въ 32 роцѣ свадченства а въ 55 р. житїа. Покойникъ бувъ прїятельскїй душепастыремъ, великимъ прїятелемъ и просвѣтителемъ народу; була то праведна душа и горячїй патріотъ. Похоронъ отбувся вчера. Вѣчна память покойникова!

† О. Григорїй Гуменнїй, парохъ въ Рожанцѣ выжнїй, окнѣлокого деканата, упокоився д. 28 л. с. м. въ 70 роцѣ житїа а 43 р. овищенїя. Покойникъ бувъ ревнїмъ дѣятелемъ въ виноградѣ Христовѣмъ, шарїмъ рускимъ труженникомъ, загаломъ люблящимъ своими прихожанамїи и поважаннымъ сусѣдами. Вѣчна ему память!

† Володимиръ Преддїмирскїй, дїстарїй канцелярїи митроп. Консисторїи, упокоився д. 29 л. с. м. въ 24 р. житїа. Вѣчна ему память!

† Богданъ Замескїй, польскїй поетъ зъ т. зв. украинскои школы, померъ вчера рано въ Villepreux підъ Парижемъ. Поетъ родився въ 1802 р. въ Богатирцѣ на Украинѣ, кончинъ университетъ въ Варшавѣ, а бѣгъ 1831 р. проживавъ въ Францїи.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Зертъ“ ч. 6 мѣстїи въ собѣ: „Въ 25-їя роковини смерти Т. Г. Шевченка“, поэзія Івана Франка. „Роковини смерти Шевченка въ Петербурѣ“, дописъ Данила Мордовца. „На смерть Шевченка“, великорускїй стихъ Н. Некрасова. „Любодарова“, продовженє повѣсти Свидицкоого. „Коротка исторїя литературы рускои“, продовженє студиї д-ра Ом. Огоновскоого. „Степанъ Васильевичъ Рудавскїй“, конецъ житїенногъ о долу-

ченємъ 3 лїтотѣвъ поета писаннїи до В. В. Коваленя. „Дещо про цѣхъ кушнїрскїхъ въ Старбїмъ мѣстѣ“, цѣкава статья Ів. Волооснїякоого писана въ Сокаля. „Марїянъ Шашкевичъ“ продовженє дуже цѣннїи, строго на жерелахъ опертои студиї Вол. Коцовскоого. „Дрѣбнїи вѣсти зъ литературы и науки“ Ів. Франка.

— Дрѣ Иванъ Горбачевскїй, нашъ землякъ, профессоръ чешскои университету въ Празѣ, предложивъ вїденскїй Академіи наукъ свою нову працю: Versuche über die Entstehung der Harnsäure im Organismus des Menschen.

Господарство, торговля и промыслъ.

— Курсы збѣжа тримаюся у насъ ще на наивышшїи степенїи, хотїи на торгахъ заграничныхъ збѣжє, а особливо пшеница, вѣже въ цѣнѣ спадають. Толкуемо се особливо тїмъ, що у насъ въ Галичинѣ господарѣ ажъ въ послѣднїй хвилїи кушуютъ збѣжу на засѣвы, коли въ нїшихъ краяхъ господарѣ досить вчасно забезпечуютъ собѣ потрібнїю окнѣлокость насѣвнїа. Шо за границею цѣна пшеницї упала, походить зъ того, що въ Индїи и Америкѣ доходить вѣсти о величезныхъ еи складахъ. Въ магазинахъ Нового Йорку естѣ ще 50,500,000 бушлѣвъ пшеницї (бушель = 1/4 кѣрца). Не диво отже, що цѣна пшеницї въ Галичинѣ естѣ вышша якъ у Вїднїи або Пештѣ:

Вїдень за 100 кильо 8-66
Пештъ „ „ „ 8-80
Львѣвъ „ „ „ 8-9-45 зр.

Галичкїи млыны спроваджуютъ теперь пшеницу зъ Угорь, бо въ Россїи збѣжє теперь значно подскочило и очевидно спроваджуванє его оуды въ теперїшнїй хвилїи не выплывалось-бы. За пшеницу угороку (14 возѣвъ) плачено 1000 Перемисль 8-75 зр. Дуже великїй попытъ естѣ въ нашѣмъ краю на жато, котре вое, що лаше на торгѣ появляюся, иде заразъ до полудневнїи Нѣмеччаны. Тожъ по Галичинѣ увиваютъ агенты, котрї платятъ 6-40 а навѣтъ 7 зр. и вышше за 100 к. Ячмѣнь и горохъ трамаютоя ще и теперь въ высокїй цѣнѣ за-для великого попыту на насѣвнє. То само можна оказати о бѣвѣ, котрїй за добрѣе зерно платито по 7-75—8-50 зр., за 100 к., а за зерно оброкове 6-75—7 зр. за 100 к. И не дивнїца, що овесъ нынѣ такїи має попытъ. Розважнїишїи господарѣ прїїшли до пересвѣдченїа, що цѣна овса зрѣвуеся майже съ цѣною пшеницї, котрой управа такъ коштовна и котра має такъ великаихъ конкурентѣвъ, якъ Америка, Индїя и Авотраля, — и для того стараютъ управу овса о окнѣло можна збѣлштити. До теперїшнїи дорожнїи овса причиняюся ще той моментъ, що анѣ зъ Россїи анѣ зъ Румунїи его до насъ нѣчого не довозятъ. Кукуруза и бѣбѣ платятѣя теперь по 6-35 и 6-70 зр. за 100 к. Гречка безустанно тримаюся ще въ цѣнѣ. До теперъ доведено до насъ гречку зъ Россїи, зъ Курока. Сего року однакъ ще донынѣ транспортъ гречки зъ-оттамъ не надѣйшовъ. Тожъ и по 10 зр. за 100 к. розахаютъ гречку на торгахъ. Одины лише хмѣль якъ не мавъ купца, такъ и не має. Рѣпакъ не знаходитъ такъже купца. Цѣны конюшны спадають. Въ загалѣ теперъ ще тяжко угадати, чи те перїшна цѣна збѣжа ще утримаюся черезъ довшїи часъ, чи буде спадати. Въ томъ дѣлѣ має перше слово Америка, а хотїи тамъ, якъ доносятъ депешѣ, збѣжє на сей рокъ здаюся хлїбе и цѣны збѣжа послѣднїми часами безустанно тамъ подносятоя, то мїмо того же на певно не можна знати, якїи буде урожай. И въ Россїи и у насъ, по причинѣ дуже острои и довгои зimy, живна, здаюся, спѣзаватѣя, а урожай може бути досить невѣснїй, то мїмо того и ту ще на певно о томъ судити не можна, а свѣтъ торговельнїй тримаюся въ робленю угоды ще въ великїй резервѣ, выжидаячи выясненїа ситуацїи.

Переписка Редакци и Администраци.

Кореспондентѣи отъ Калуша. Въ послѣднїихъ мѣсяцахъ одержали мы зъ тамошнїихъ сторѣбъ кѣлька кореспондентїи, котрї въ згѣднїи способѣ описуютъ великїи громадскїи безпорядкїи въ Новици підъ управою нынѣшнїиго вѣгта. Зъ нихъ довѣдуемося, що колїи такъ маюче и поважане село стратало въ большїи части собѣи маютоке, эдеморализувалося и сталося посмѣховискоомъ для всѣхъ околїичнїхъ селъ. Мы не помѣтили тїхъ кореспондентїи, бо на зрѣбленїи закиды (особливо що-до розтраты добра громадскоого) мусѣла бы протївъ вѣгта вытупити ц. к. прокураторїя, а такїи справы оередъ нашихъ громадъ намъ дуже немилїи. Мы чекаемо вѣже до новыхъ выборовъ рады громадскои, котрї незадовго маюто отбутиося, надѣючись, що лїшша часть громадъ зрозумѣе добро села, не дасться нїчимъ обманути и поставитъ до новаи рады совѣтнїихъ людей, котрї въ оио-собѣ такїи и безъ помочи прокураторїи заведутъ порядокъ въ громадѣ. Боли-бъ однакъ нынѣшнїмъ розорителямъ села удалося подготуи и пострахомъ вдертиося зновъ на чело громады, щобъ еи дальше нищати, то мы, ставляючи добро громады по надѣи интересъ оиднїихъ, оголо-симѣ тї кореспондентїа, а тогдѣ нынѣшнїи провѣдиръ самѣ собѣ принишутъ вину, если въ прїкрїй способѣ зткнутоя съ закономъ. — Ва. Р. И. въ Зомч. Потерпѣтъ трохи! — Веч. І. Ж. въ Ляно. „Нар. Радѣ мы передали отъ Ваоъ вкладку; грамоты теперь вышланося. — Ва. К. Г. въ Бе-резовѣ нижн. „Правотаря“ выслано Ваоъ 23 марта; „Любовь убого молодца“ выслано вчера. — Веч. П. Г. въ Яковѣ нов. 2 зр. передано отъ Ваоъ выдавнїцтву „Словаря Желехѣвокого“. Фотографїи рускиихъ комисзиторѣвъ рождїишлосъ-бы по нашѣи думцѣ большє число, бо цѣна (40 кр.) зово-вошѣ не высока. — Ва. Читальня въ Яворовѣ. 2 зр. для „Наука“ передали мы ще 25 лютого на ру-

ки редакци „Слова“ куды воѣ предплаты на „Науку“ передасося. — Ва. Пач. у В. Сердечно дїкуемо. На разѣ не було мѣсця, але неваомѣ помѣстїио.

НА ДѢСЛАНЕ.

Тайны нашего организма. Подчасъ лѣта выдѣляе кровь безустанно непотрѣбнїу матерїю, котра скоро но отпровождатѣя зачасу на вѣѣ, выдѣляюе вырѣборѣднїишїи и наблїжайшїи слабости. На весну и въ осени естѣ якъ разъ наблїшша пора, чтобы вѣѣ тї въ протягу року осадженїи въ тѣлѣ непотрѣбнїи матерїи и соки спїнїиокои дѣятельнѣе поодинокїихъ органѣвъ оуоунути зъ тѣла черезъ правїлнїу и нешкѣдливю курацию прочищаню и черезъ то зарадити великимъ тяжкимъ хоробамъ, котрї повстають легко черезъ таке нагромажденє матерїи. Не только тїмъ же страдають на розотрѣно травленє, заборъ, здутоє, высылку, напоръ крови, заветрѣ, оспалѣст и ослабленє членѣвъ, гипохондрїю, тїстерїю, геморрѣды, бѣбѣ желудка, утробы и кишкѣвъ, але такъже и всѣмъ здоровымъ або и тїмъ, котрымъ здаюся, що они здоровїи, радитѣя якъ набушеннїишїишє, чтобы черезъ правїлнїу курацию заховати тому дорогомю черному оковнїи житїа, що плыве въ нашихъ жїлахъ его повну чїстоту и скрѣпленю оилу. Наблїтнїишїишїи средствомъ до того можна каждому радити швайцарскїи пїгулки аптекаря Р. Брандта, котрї нашїи наблїжаннїишїи авторитетѣи поручаютъ якъ наблїжайшїишє лїко средство добро дѣлаюче а до того и не шкѣдливє и можна ихъ достати во всѣхъ аптекахъ по 70 кр. Треба добре уважати, чтобы кожда коробка мала яко етикетку бѣлїи хрестъ въ черномѣи полѣ и подпїсѣ аптекаря Р. Брандта.

Надѣслане.

Отповѣдь Выдѣлови тов. „Рускиихъ Женщїн“ въ Станиславѣвѣ. Не надѣлаося я, щобъ Хв. Выдѣлъ въ-другѣ ждавъ отъ мене того, чїмъ я сама розпорядитѣя не могу и не смѣю. У мене суть працѣ Ва. пань: Олены Пѣлѣнїи, Юл. Швайдеръ, Мих. Рошкевичъ, Ал. Бажанькои, Клим. Поповичъ и Ольги Левнїцкои, а всѣ тї панѣ по мѣомъ вытоуленю зъ товариства завазили, що отдали свои творы имено до мои розпорядности. О томъ Хв. Выдѣлъ може пересвѣдчатѣя, сытаннїи тїи панѣ. — Наталїя Кобрїнська.

Ц. к. уприв. галиц. акционнїй

БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ

продаетъ по курсѣ дневнѣмъ

5% Лїсты Гипотечнїи

1523 16—? якъ такъже

5% Премїованїи лїсты Гипотечнїи

Поручена зъ провинциї выконує от-

воротнѣю почтою безъ провизїи.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акциѣ. Банку Гипотечного

1556 13—? купує и продаетъ

всѣ эффекты и монеты

пѣдѣ наблїпрїстунїишїишїи условиями.

5% Лїсты Гипотечнїи и

5% Лїсты Гип. премїованїи

котрї пѣсля закона зъ дня 2 Лїпня 1868 (Днев. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и наивышшою постановою зъ д. 17 грудня 1870 р. можна ужнвати до умѣщуванїа капиталѣвъ фондѣвъ, цупялярнїихъ, кавциѣи оупружеокихъ войскѣвъ, на кавцию и вадїа

можно въ сѣи Конторѣ получить.

(до вылосования съ 10% премїєю т. е. по 110 за 100)

Всѣ припоручена зъ провинциї выконуются безъ проволѣки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣякои провизїи.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIRTE AUFLAGE.
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
LEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZS FL. 5.70. O.W.

Гомерїяна-гербата

Лѣкарями поручанє, знамените средство

противъ 1608 19—52

недугъ на легки и шїи, (сухоты, дыхавнїца, недугъ гортанки.)

Надѣвнїишїи успѣхи! Брошуру о томъ розсылася даромъ.

Пачка Мрн. 1,20 Лїпнѣ правдїву можна одержати отъ **A. Wolffsky, Berlin N., Weissenburger-Strasse 79.**

Ц. к. ген. Дирекци австр. вѣзѣннїц державнїихъ.

Выпѣсъ зъ розкладу вѣзды,
важнїи отъ 1 жовтня 1885.

Приходить до Львова:

По вѣзды о собѣи: Зъ Стрїя, Станиславѣва, Гусатїна, Дрогобича, Борнїслава, Хирѣва и Звардонїа: о год. 4 мин. 35 по полуднїи.

Зъ Гусатїна, Станиславѣва, Стрїя, Дрогобича, Борнїслава, Хирѣва, Нового Санча: о год. 1 мин. 25 въ почѣ.

Зъ Стрїя, Хирѣва, Загорїа и Звардонїа: о год. 8 мин. 25 рано.

Отходятъ зъ Львова:

По вѣзды о собѣи: До Стрїя: о год. 7 мин. 30 рано.

До Стрїя, Станиславѣва, Дрогобича, Борнїслава, Хирѣва и Гусатїна: о год. 11 мин. 45 передъ полуднїемъ.

До Стрїя, Дрогобича, Хирѣва, Загорїа и Звардонїа: о год. 7 мин. 30 вечеромъ.

Матерїи на одѣжъ

лїшь зъ тревалѣи овечѣи вовнїи для мужнїи середнѣю росту

3.10 метра за ар. 4-96 кр. зъ доброн вовнїи овеч.;
на „ 8— „ зъ лїшнїи вовнїи овеч.;
одно убраньє „ 10— „ зъ тонкѣи вовнїи овеч.;
„ 12-40 „ зъ дуже тонкѣи вов. ов.

Плєды до дороги за штуку ар. 4, 5, 8 и ажъ до ар. 12. — Дуже краснїи одѣлї, оподїи, обгорнїки, матерїи на сурдуть, плащѣ до дощу, тївѣлї, бра-чокъ (льодентъ), комїетъ, камгарїа, швїетѣ, трико, сукна для дамъ и на бїларды, перувїеннїи, доскнннїи поручає

Заложеннїй **John. Stikarofsky, — 1866. —**

Складъ фабричнїи въ Бернѣ.

Возры франко. Карты вѣбрѣвѣи для панѣвъ краснѣвъ нефранкованѣи. Высылкїи за посылкѣю нахъ 10 зр. франко.

Я маю завѣдѣмъ складъ сукна ар. 15000 а. в. и розумѣю само оубѣдо, що при моѣи свѣтовѣи торговлїи повстають рѣшкїи на 1 до 5 метрѣвъ довгїи; я змушенїи отже продавати такїи рѣшкїи богато пошнїше пѣвы вырѣбу. Вѣбрѣвѣи зъ нихъ посылати не можна однакъже недобнїи рѣшкїи отнїюютѣя або отдася грошѣ (Рѣбу замѣтку, що другїи фирмы вымѣнюютъ такъже, може ще за горшїи товарѣ але грошей не ввертаютъ).

Черезъ наслѣдѣванє лѣданихъ або обмѣн лївнїихъ фирмъ выдѣюся змушеннїмъ закнїути ии-серванє и прошу для того монѣи П. Т. Комїтен-товѣи чтобы мою солидню фирму задержали лѣсною въ памѣти а въ случѣи потреби почтїи мене своимъ поважаннымъ замѣломнїи, котрымъ я завѣдѣмъ отдамъ мою наибольшю увагу.

Кореспондентїи прїймаютѣя въ лѣзыкахъ нѣ-мѣцкѣи, угорокѣи, чешскѣи, польскѣи, италї-скѣи и францускѣи. 1577 (11—24)

Аптика РУКЕРА во Львовѣ

поручає 6351 134—?

Зѣлье Зѣбургера яко певне средство на катаръ, кашель и хрыпку. Цѣна оиднои пачкїи 20 кр. За опакованє и посылку почтою чїодитѣя 10 кр.

Черезъ „Дѣло“ прислали дальшє

въ лютоѣмъ о. р.

Для Прѣвѣты: О. К. Я. въ Лѣмнѣи 2 зр.; п-ѣ К. О. въ Незвнїокахъ 1 зр.; о. О. К. въ Незвнїокахъ 1 зр.; п. В. П. въ Незвнїокахъ 1 зр.; Читальня въ Вѣстовѣи 1 зр.; Читальня въ Пленѣтнїи 1 зр.; Читальня въ Кошпнцнцахъ 1 зр.; п. З. П. у Вѣднїи 2 зр.; о. К. В. въ Жи-равнїцѣ 2 зр.; п. Н. К. въ Тар-новѣи 55 кр.; о. Е. С. въ Тысѣ-мѣнїчанахъ 1 зр.; п. В. В. въ Ромаовѣи 1 зр.; Читальня въ Галѣхъ отаробродокихъ 1 зр.; Читальня въ Яворовѣи 1 зр.; п. С. Х. въ Яворовѣи 1 зр.; п. С. Б. въ Яворовѣи 1 зр.; Молодше Братѣтво церк. въ Дулїокахъ 1 зр.; Братѣтво церк. въ Гра-бѣвцѣи 1 зр.; Читальня въ Кро-паннїку 1 зр.; о. Т. К. въ Ват-ковѣи 1 зр.; о. З. П. въ Турѣи 2 зр.; Читальня въ Сѣднїи без-кѣмъ 1 зр.; Читальня въ Кри-стїнополи 1 зр.; о. В. Ч. въ Сѣльцѣи 1 зр.; Читальня въ Ко-валѣвцѣи 1 зр.; п. О. Ч. въ Самборѣи 2 зр.; п. П. В. въ Волцѣвѣи 50 кр.; Читальня въ Яблѣновѣи 1 зр.

Для часопїсн „Зоря“: О. К. Я. въ Лѣмнѣи 5 зр.; о. С. М. въ Городенцѣи 2-50 зр.; п-ѣ М. И. въ Кунашовѣи 2 зр.; о. Л. Г. въ Ганькѣвцнцахъ 2-50 зр.; п. З. П. у Вѣднїи 5 зр.; п. П. М. въ Бар-нїшѣи 2 зр.; п. А. Ч. въ Тер-нополи 1-50 зр.; о. І. Ф. въ Стрїюи 1-25 зр.; о. И. П. въ Гуонѣи 5-15 зр.; о. Е. С. въ Тысѣмѣнїчанахъ 5 зр.; о. П. Д. въ Ваневнїцахъ 2-50 зр.; о. З. П. въ Ташкѣвцнцахъ 5 зр.; Чи-тальня въ Галѣхъ отаробродокихъ 5 зр.; о. К. С. въ Жужелѣи 2-50 зр.; Читальня въ Яворовѣи 5 зр.; п. В. Г. въ Стрїюи 1 зр.; п. И. В. въ Стрїюи 2 зр.; п-ѣ К. въ Долнїи 2 зр.; о. З. П. въ Турѣи 5 зр.; о. К. въ Пере-гнїяноку 2 зр.; п. О. Ч. въ Сам-борѣи 5 зр.

Запрошення до предплати.

Съ днемъ 1 цѣтня 1886 р. розпочинаєся цѣлорѣчна предплати на часопись

„NADZIEJA“

и выносивъ у Львовѣ рѣчно 1 ар., а съ доставкою до дому 1 ар. 20 кр., на провинціи съ почтовою переобложкою 1 ар. 30 кр. „Nadzieja“ подає заразъ по кождомъ тягненю коротко и въ отповѣдний способъ табеллярно уложенъ автентичный листы тягненъ всѣхъ лосовѣ, листовъ заставныхъ, облигацій и т. д. и долучає надто при кождомъ тягненю выказъ всѣхъ попередно вытягненихъ а неподнятихъ ще выгранныхъ.

Окрѣмъ повысшихъ выказовъ всѣхъ лосованъ, подає „Nadzieja“ въ кождомъ числѣ списъ амортизованныхъ цѣнныхъ паперовъ, таблицъ выплаты купонвъ и найважѣйшій донесеня зъ области економіи.

Мимо такъ богатога змѣсту єсть Nadzieja найдешевшою газетою лосованъ, и для того маємо надѣю, що жертвы, якы мы для читателѣвъ попоимо, причинають до збѣльшеня и такъ вже великого числа вашихъ предплатниковъ.

Администрація „Nadzieja“

Августъ Шелленбергъ

дѣмъ банковый и контора выхъны у Львовѣ.

1595 2-2

5 килевѣ

БОЧОВКИ ВИНА

поручає

Торговля Гегеляйско-токайскихъ винъ

К. Ф. ПОПОВИЧА

1545 (10-53) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

- 1 бочѣвка Гегеляйского столового . 2 ар. 10 кр
- 1 " " Гегеляйского столового лучш. шенильной 2 ар. 30 кр и 2 " 50 "
- 1 " " Гегел. стол. ароматичного 2-70 и 3 ар.
- 1 " " Самородного вытравного . 4 ар. 30 кр.
- 1 " " Ермелеки-Бакаторъ стол. 2 " — "
- Червоный вина: 1 бочѣвка Vizontai 2 " 50 ар.
- 1 бочѣвка Vizontai старе 3 " — "

Повысше наведенъ цѣны розумѣются вразѣ съ бочѣвкою окованю желѣзными обручами и оплаченымъ портомъ почтовымъ, такъ що благооклонный отбиратель жадныхъ болѣше коштовъ не поновить. Кууючи вина особито только у продуцентв ручатъ за здоровой доброй, натуральной и лучшей вина якъ въ Вершець, и просить о ласкавой замовленя.

ЛЯРНЯ ДЗВОНВЪ АНТОНІЯ СЕРАФІНА

въ КАЛУШИ, почта и стациа желѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старей фирмѣ „Ивана и сына Серафима“ „Лярни дзвонв“ въ Калуши, отзначену сребнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвалнымъ и признаемъ на выставѣ тов. им Качковского въ Коломыи (якъ о томъ своего часу газеты доносили, — маю и теперь на складѣ готовы дзвоны, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкоджены дзвоны до переизваня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всемъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за все дотеперѣшій замовленя въ давнѣйшій сиѣльной а теперь мой власной лярни дзвонв прошу о ласкавой замовленя такъ на подобной новы дзвоны якъ и на цѣлы группы. За тревалость матеріалу и гармоничный звукъ моихъ дзвонв ручу и для того осмѣляю припоручати ихъ Вп. П. Т. публици.

1572 3-224

Съ глубокимъ поважаемъ

Антоній Серафинъ.

Зъ рукодѣльнѣ виробовъ церковныхъ рѣчей

И. ПАКУШЕВСКОГО

Улиця Орменська противъ „Народной Торговлѣ“.

Отозва до Всечестного Духовенства.

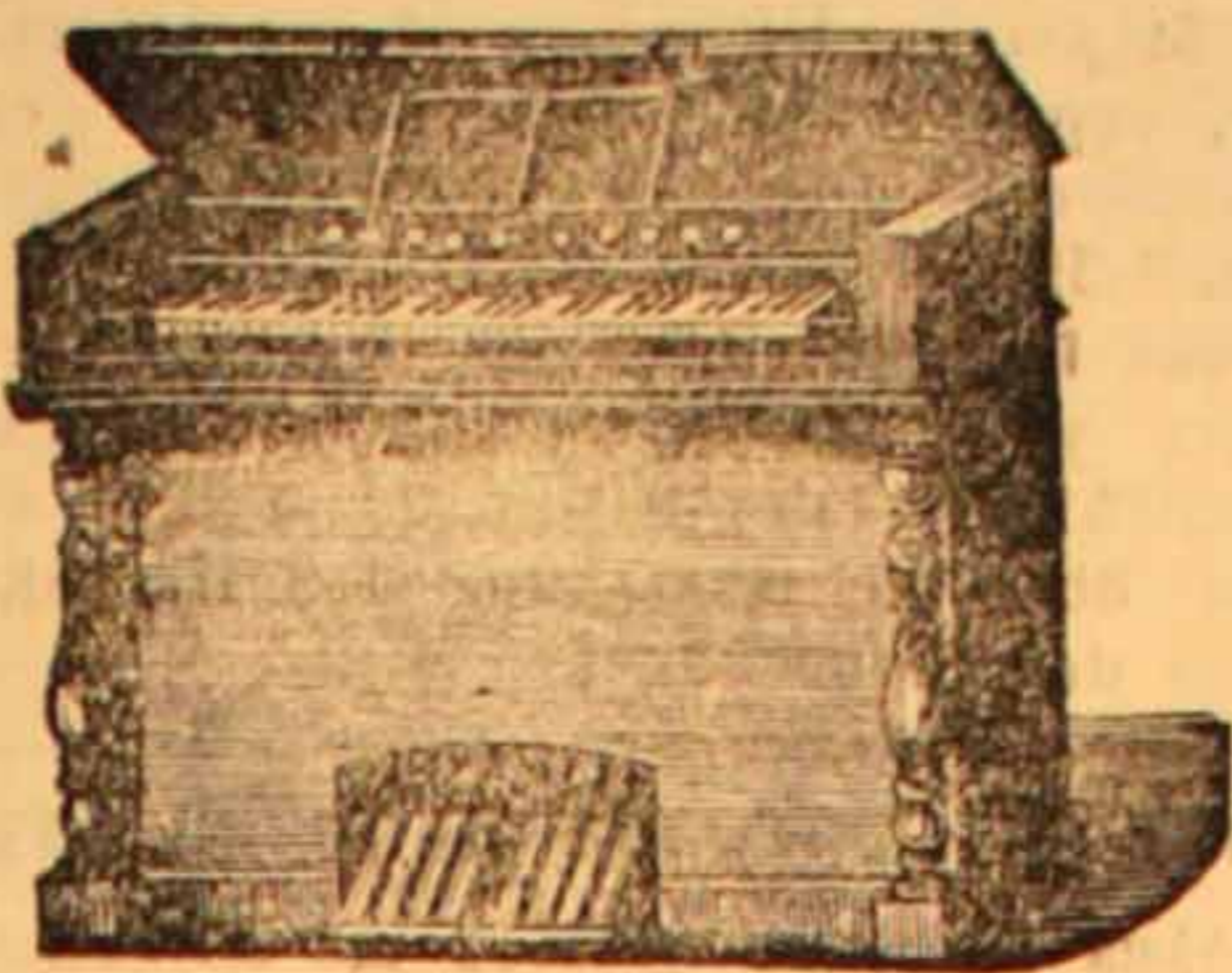
Конкуренція, яка повстала въ нашомъ краю въ виробѣхъ рѣчей церковныхъ, а особливо шо-до импортованныхъ зъ чужихъ фабрикъ недосвідченными предприимцами, змушає мене подати цѣны виробовъ власныхъ, котры купуючи завжди буде мати дешевше и зъ першой руки на желавѣ.

Цѣны слѣдующы:

- Кадильница жовта 10 ар.
- Ладонца 2 " 50 кр.
- Хресты бѣларей 8-10-12-20-30-40 ар. и выше.
- Чаши золочена въ огни гладной работы 14 ар.
- " " " оздобѣйшой работы 20-25-30 ар. и выше.
- Дарохранительница съ короною золочена 18-25 ар. и выше.
- Хрестъ ручный орѣховый 4 ар. 50 кр.
- " " металевый 3 ар. и выше.
- Мировникъ 1 ар. Ложечка 1 ар. Звѣзда 1 ар.
- Хрестъ на хоругвѣ жостый 6 ар.
- " " " золоченый 10 ар. и выше.
- Золоченье въ огни чашѣ 8-10-12 ар. и выше.
- Посрѣблене кадильницъ 2 ар. 50 кр.
- Огнювольне окуты до Євангелія: 6-8-10-12-15-18 ар. и выс.
- Нове окуты " 15-18-24-30 ар. и выше.
- Лѣхтарѣ мосяжий побѣла высокооты.

Крѣмъ того принимає всякы работы церковны якъ новы, такъ и до отновленя.

1594 2-12

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Понеже знаю, що Высокоповажаный отцѣ духовный уряджують при церквахъ хоры, прото поручаю фабрику ГАРМОНИВЪ (або ФИСГАРМОНИВЪ) ДО УЧЕНЯ РУССКОГО ГИМНАЗИИ у Львовѣ инструмента мого výroбу и же дати Высокоповажанымъ Отцамъ Духовнымъ о томъ дуже пожиточный инструментъ найлѣпшу информацію. Цѣна тыхъ инструментовъ отъ 70 ар. а в. и выше. Давъ также на раты. 1372 67-?

Съ поважаемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ.

властитель первой въ Галичинѣ фабрики органвъ и музонв у Львовѣ, ул. Хорушина ч. 9.

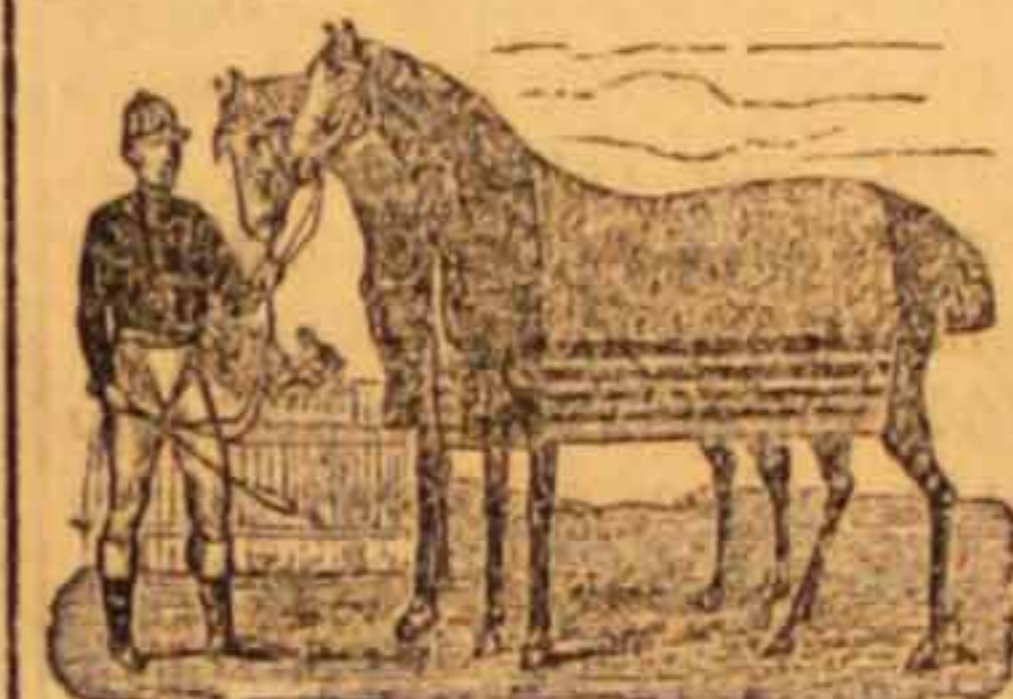
Шобы выступити противъ всякой обману аносовою сполучилъся межипародие Товариство Експортное и Товариство Сполка Викторія, шобы розсылати всякы товары гумной, занавѣсы, диваны, шоквой покрывала, обрусы и дерги на конѣ черезъ своего генерального заступника, пана Беренфельда, также и высокоповажанымъ отбирателямъ приватнымъ по стальны цѣнахъ фабричныхъ за попереднымъ присланьемъ готвкы желѣзницею або за послѣдплатою почтовою.

Диванки Викторія, съ взорами звѣрятъ або цѣтвѣвъ ар. 2-80, Викторія обрусы съ френцалыми, найновѣйшій взоры ар. 2-20 и 3-40. Викторія покрывала на лѣжка ар. 3-20 и 4-20. Гарнитуръ гобеленовый два одѣяла и одинъ обрусъ ар. 7-75. Гарнитуръ Викторія, также 2 одѣяла и 1 обрусъ ар. 7-50 и 10. — Заслони Викторія, складаючыся зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперією съ двома поддержками съ френцалыми Цѣле бѣло ар. 3-50, 4-50 Правдивый вехдѣй обрусъ шенильвой, ар. 5- и 7- — Смирненскій портіры шенильвой, новѣсть до заслонъ за штуку ар. 9- — тунтанскій взорець ар. 4- — Правдивый заслонъ Мекка ар. 6-50 и 8-50. — Коцы на постѣль для службы ар. 2-50 и 3- — Фланельвой одѣяла ар. 5- и 6- — Одѣяла кашмировы въ всѣхъ барвахъ, сшиты найлѣпшимъ шиономъ за штуку ар. 4-60. Нормальный одѣяла побѣла системы проф. Стера, ар. 13- — Милнскій шоквой одѣяла здоровья для особѣ неужихъ, шоквъ буретовой ар. 3-25, найтяжшой дубль якости ар. 6-30. Стебнованой одѣяла Викторія зъ шоквоваго атласу всякой барвы, 118 см. широкій 190 см довгий ар. 8-50. При замовленю заслонъ, обрусовъ и одѣяль просимо о поданье пожеланой барвы.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика дергъ Викторія предкадає на перекобъ обманчивой конкуренціи величезный, широкій и дуже грубый не до зниженя дергъ Викторія съ 6 пестрыми пасками модными за штуку лишь по ар. 1-40. Такой самѣй 190 см довгий и 130 см. широкій ар. 1-60, найтяжшой якости дубль ар. 1-90. Ты дерги можна также уживати замѣсть коцѣвъ на постѣль.

П. Т. Панамъ властителямъ коней поручаю нашъ спеціальный вырѣбъ флякерскихъ дергъ Викторія съ зовѣсмъ ясновжовтымъ тломъ и съ осми пестрыми бордюрами въ паски за штуку ар. 2-60, найтяжшой якости ар. 3-50.

Спеціальность въ правдиво англійскихъ дергахъ до подорожи съ правдивою имитациєю тигрисовой кожи, можна уживати также на возы и санѣ, цѣна за штуку ар. 8-50 и ар. 9-50. Правдивый англ. плады дубль ар. 1-90, 150 см. широкій за штуку ар. 4-75 и 5-50, найлѣпша сорта ар. 7-50.

Великій выборъ диванв, одѣяль, обрусовъ и дергъ. Цѣны на жадане даромъ и франко.

Звертаю покороно увагу моихъ высокоповажаныхъ П. Т. отбирательв, шо мало выключе заступство нововынайденыхъ американскихъ науковухъ плащѣвъ отъ дощу для дамъ и мужинъ. Можна ихъ уживати на одинъ бѣкъ яко обгортинки и порощинки а на другой бѣкъ кавчуковый отъ дощу. Ты плащѣ суть такъ малы и можна ихъ такъ тонко сложити, шо можна ихъ выгѣдно сховати до кишенѣ. Чи то въ подорожи чи въ мѣстѣ нема красной ношѣ. Цѣна за штуку лишь ар. 7-50. При замовленю плащѣвъ просимо о поданье довгости, почавши отъ ковыря въ должну.

Замовленя треба высылати до генеральной агентуры Export- und Victoria-Waaren-Compagnie E. M. Bernfeld, Wien, I., Salzgrieb 3. Агентуры филиалны: Парижъ, Лондонъ, Берлинъ, Нью-Йоркъ, Петербургъ и Константинополь. 1561 24-?

Презнану загально найлучшу Машу до запусканя пѣдлогъ

поручають

Гибнеръ и Ганке

у Львовѣ. 1584 41-0

Перепродукчимъ даємо отповѣдныи рабаты.

Тягненье вже слѣдующого Мѣсяця

Кинсем по 1 ар. 11 лосѣвъ 10 ар. лосы

Головна выграна готѣвкою

50.000 зр.

10.000 ар., 5.000 ар. по от- 200 | 4788 выгран. трученку 10 | 4788 готѣвкою.

Кинчемъ-лосы дѣстати можна:

Въ бюрѣ лотерійномъ угорского Jockey-клубу, Будапештъ, Waitznergasse 6.

Подяка

для Банку взаимной обезпеченій „Славія“ Празѣ.

Дня 7. сѣчня 1886 г. зничивъ огонь нашъ бундъ и невымоложено еще збѣльши крыхты, а вже дня 12. сѣня зѣхавъ ликвидаторъ Банку „Славія“ на мѣсце поврѣшкоду пану съ всякою пошестею кѣ паному задолжковъ совѣстно зликудувавъ.

Въ короткомъ часѣ жалы мы безъ найменшъ трудностей цѣле признавши шкодовање, прото почувывъ ся до обовязку зложити кѣ кови „Славія“ за такой пошпокъ прилюдну подаку, а чаючи его кождому, а тельный, въ цѣли убѣдовывъ.

Роздѣловичъ дня 6. сѣня 1886 р.

Конст. Вальневичъ Федько Цѣхочій

Тысячъ разѣвъ выробленое дожове средство 1483 ПРАВДИВЫЙ RAIN-EXPELLER съ котвомъ, не повываю хлѣбувати жадномъ дождѣ. Цѣна 50 фенинговъ.

АНТ. ЩЕРВЪ

МУЖЕСКІЙ КРАВЦЪ во Львовѣ, при ул. Сикетунской 1. поверъ

масъ честь поручити Вп. П. Т. бланцѣ и Вч. Духовенству РОБОТНЮ МУЖЕСКОЮ ОДЕЖИ

побѣла найновѣйшой моды, гаданыхъ товаровъ и по цѣнахъ найдешевшихъ, управашащъ енишъ о ласкавой заглядѣ Вп. П. Т. Публика и Вч. Духовенства, а часомъ ласкавому покрываломъ.

На пору весняны и лѣтны одѣжы вже великій выборъ наймодѣйныхъ товаровъ.

Вѣсь ласкавой замовленя выконуються въ лѣтны рѣтшомъ часѣ.

Въ Администраціи Дѣла можна дѣстати за присланою 15 кр. на оплату почты.

ЛОСЫ

великой фантовою лосы устроеноц на доходѣ Дѣла выотвугта“ въ Пережмшш терія та складѣею зъ болѣшихъ выгранныхъ 1.000, 500, 400, 300, 100 ар., межъ котрыми отъ ры монарховъ ланукащъ Европѣ, калѣвѣ церквѣ и якъ также и предметы лотерійной комитетомъ. Цѣна лосу 1 ар.

„ДЫМЪ“

повѣсть Ив. Тургенева. Цѣна 1 ар. 50 кр., съ пересылкою 1 ар. 70 кр. Дѣстати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставроингійской.